

Den konservative Mogens Lønborg, som indenrigsministeren måske skulle have haft et møde med, har siden den 1. januar bestridt posten som sundheds- og omsorgsborgmester i København, og i Ekstra Bladet fra den 3. september 2005 var han citeret for at sige, at der må handles nu, at fixerum virker i udlandet, og at de erfaringer også må bruges i Danmark.

Vi kender konsekvenserne af den politik, der hidtil er ført herhjemme. På trods af kampanjer, forskellige behandlingsformer og tilbud om afvænningsdør der stadig mellem 250 og 350 narkomaner hvert år. De dør af overdoser og de sygdomme, de pådrager sig under stofkarrieren, for urene sprøjter spreder sygdomme, der ikke forsvinder igen, selv om en narkoman skulle blive afvænnet.

Narkomanerne er nogle af samfundets svageste borgere, og de har om nogen brug for fællesskabets hjælp til at få et bedre liv. Men skal vi hjælpe de svageste narkomaner, må vi tage udgangspunkt i det liv, de lever, og ikke i det liv, vi ønsker, de skal leve. De er misbrugere, og misbruget er deres virkelighed og deres verden.

Kl. 17.20

Også i dag lever de hårdest belastede narkomaner et kummerligt liv med risiko for at få sygdomme som hiv, aids og smitsom leverbetændelse. Det er ikke værdigt, og det er derfor, vi skal oprette sundhedsrum, hvor de hårdest belastede stofmisbrugere kan indtage deres stoffer med rent værktøj og under overvågning af et sundhedsfagligt personale, der både kan genoplive og forhåbentlig hjælpe narkomanerne til at få styrke til at gå i en egentlig stofafvænningsdør. Det er hele formålet med øvelsen.

Karin Nødgaard (DF):

Det fremsatte beslutningsforslag, B 48, indeholder mange bemærkninger af forskellig karakter, som argumenterer for, at der i Danmark i lighed med andre europæiske lande skal etableres sundhedsrum for stofmisbrugere som et led i den integrerede og skadereducerende indsats på narkoområdet.

Jeg har lidt svært ved at godtage navnet sundhedsrum, for i mine ører peger det i en helt anden retning end at give rum for narkomaner til at indtage narko. På mange måder kan jeg godt forstå argumenterne for at indrette specielle steder til de hårdest belastede stofmisbrugere, som ellers kan være svære at nå, men jeg tvivler også på, om netop disse personer overhovedet vil være i stand til og har noget ønske om at op-

søge disse specielt indrettede rum, hvis der er langt til dem. Ofte vil stofmisbrugerne fixe i nærheden af de steder, hvor narkoen købes, og ofte op til flere gange om dagen, og hvis afstanden til sundhedsrummet er stor eller uoverskuelig, er det i hvert fald ganske givet begrænset, hvor meget den enkelte misbruger vil opsøge stedet.

I beslutningsforslaget ønskes en forsøgsordning, som skal evalueres efter en 2-årig periode, men der lægges samtidig op til, at kommunerne efterfølgende selv skal beslutte etablering og finansiering af de såkaldte sundhedsrum. Det vil kunne munde ud i et skævt landkort og, som det fremgår af oplægget, resultere i, at ikke alle relevante steder i Danmark får oprettet disse rum, men det må vel være forslagsstillernes ønske, at alle de hårdest belastede narkomaner vil kunne blive omfattet af tilbuddet, uanset bopæl eller værested.

Jeg har noteret mig resultaterne af de initiativer, der er taget i andre lande, men jeg tror, vi skal passe på med bare at konkludere, at vi kan sammenligne Danmark med de lande, som nævnes. Jeg er nemlig bange for, at de lande mere eller mindre har opgivet denne gruppe narkomaner, og det har vi ikke i Danmark. Derfor er der fortsat andre veje at gå, og dem synes jeg vi først skal følge. Det gjorde vi bl.a. med den seneste satspuljeaftale, hvor der blev afsat 250 mio. kr. til nye initiativer på narkoområdet i årene 2006-2009. Til Vesterbro, hvor problemerne er specielt store, blev der ved samme lejlighed øremærket 10 mio. kr., som foreninger i denne bydel kan søge som støtte til dækning af udgifter til udvikling og gennemførelse af initiativer, der har til hensigt at forbedre forholdene til stofmisbrugere og dermed også afhjælpe de problemer, som narkotikamiljøet påfører bydelen.

Vi er nok alle klar over, at det er umuligt at komme narkomisbrug til livs, og at det er svært at få alle de hårdest belastede misbrugere på rette spor igen, og derfor finder Dansk Folkeparti det mere optimalt at udbygge og styrke døgnbehandling – et tilbud, hvor der er ordnede forhold, hvor narkomanen får en ren seng, rent tøj, mad og fagligt kvalificerede mennesker at snakke med og dermed det positive sociale samvær, som kan være med til at få misbrugeren på ret kurs, så de ikke vender tilbage til det hårde miljø efter et fix for at få fat på den næste portion narko.

Dansk Folkeparti vil ikke være med til at legalisere køb og indtagelse af narkotiske stoffer,